

Výnamné osobnosti naší univerzity

K výročí brněnského germanisty Karla Krejčího

Brněnský literární historik-germanista Karel Krejčí se narodil 15. 1. 1905 ve Vidni, tedy před 110 lety. Vysokoškolské vzdělání získal na Masarykově univerzitě v Brně, kde vystudoval na Filozofické fakultě germanistiku u profesora Jana Krejčího a profesora Antonína Beera. Po absolutoriu působil jako středoškolský profesor na obchodní akademii v Brně. Na filozofické fakultě, kam byl povolán v roce 1952 a kde se roku 1966 habilitoval, byl činný až do svého penzionování v roce 1970. Zemřel dne 9. 7. 1978.

Jeho zájem odborný se soustřeďoval, v návaznosti na tradici literárněvědné brněnské germanistiky a zejména na osobu a dílo svého učitele Jana Krejčího, především na německy píšící a dosud veřejně poměrně málo známé autory z Moravy. Dílčí výsledky uveřejnil v řadě článků, jeho nejvýznamnějším dílem na tomto poli je však dosud nepřekonaná monografie *Oskar Jellinek – Leben und Werk* z roku 1967, věnovaná brněnskému rodákovi, neprávem takřka zapomenutému prozaikovi, básníkovi a dramatikovi (narozen v Brně roku 1866, zemřel v Los Angeles roku 1949). (Jellinekovy nejvýznamnější, většinou tragické osudové novely, pro které je příznačná erotika a rodinné tragédie, se odehrávají v selském prostředí na jižní Moravě. Jeho dramata pak čerpají z jeho soudní praxe.)

Krom Jellineka se Krejčí věnoval i různým aspektům díla s Moravou spjatého Ferdinanda von Saar. Významná je zde především jeho rozsáhlejší studie *Ein mährisches 'Hermann und Dorothea'*

Epos. Zur 130. Wiederkehr von Ferdinand von Saars Geburtstag z roku 1963. Plánovanou monografii *Das slawische-tschechische Element bei Ferdinand von Saar* již bohužel nestačil dokončit. Kromě Saara se však soustřeďoval i na další moravské německy píšící autory, a to především na některé aspekty v díle Marie von Ebner-Eschenbach a J. J. Davida.

Krejčí se však zaměřoval nejen na Moravu, ale i na některé autory jiné provenience: zejména to byli mysteriózní B. Traven a pražský rodák Franz Kafka. O Kafkovi pak také přednášel na dnes již legendární konferenci v Liblicích v roce 1963, a to na téma *K problému umělce u Franze Kafky*. Intenzivně se zajímal o literaturu rakouskou: byl mj. členem rakouské Lenau-Gesellschaft a v rámci této společnosti přednesl řadu přednášek a referátů.

Rozsáhlá byla i Krejčího činnost popularizující, recenzní a překladatelská. Překládal především odborné práce do češtiny i do němčiny. Jakožto praktický bilingvista (díky svým vídeňským počátkům) byl pro překládání oběma směry výborně disponován.

Karel Krejčí svým dílem i pedagogickým působením plodně navázal na již výše zmíněného prvorepublikového Jana Krejčího a po krátké, germanistice bezprostředně po válce nepříznivé situaci v Brně prakticky zahájil nové období literárně zaměřené germanistiky. Vychoval velkou řadu žáků, kteří na něho vděčně vzpomínají.

J. Munzar